

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 17 Νοεμβρίου 1952 (Π.Ο.Η.)
"Ετος ΣΤ'· Αριθ. 142—Τιμή Φύλλου Δραχ. 1000

Γραφεία: 'Οδός Χαλκοκονδύλη 7—'Αθήναι
Τηλέφ. 33.839

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς Κληρικῶν
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

'Εξάμηνος δραχ. 15.000—'Ετησία δραχ. 30.000
'Εξαμηνίου: 'Εξάμ. δολ. 3.—'Ετησία δολ. 6

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΠΑΛΞΕΩΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Εἰς τὸν σάλον τὸν προκλήθέντα εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐδημοσιεύοντο εἰδήσεις περὶ παραιτήσεως τῶν ἁγίων ἡμῶν Ἀρχιερέων ἀπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ ἱεροῦ τῆς Ὁρθοδόξιας ἀγῶνος, τίθεται τέρμα μετὰ τὴν δόξιν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ μεγάλου ἡμῶν Θεοῦ καὶ Ἀρχιποίμενος Κ. ἡμῶν Ἰ. Χριστοῦ, ἡ χάρις τοῦ ὁποίου ἐνέπνευσε καὶ ἐνίσχυσε τοὺς Σεπτοὺς ἡμῶν Ποιμέναρχας νὰ ἀποστείλῃσι τὸ κάτωθι ἔγγρα-
φον εἰς τὰ ἐπισήμους Ἀρχὰς καὶ ἐπιδώσωσιν εἰς αὐτὸς τὸ διὰ δ. καστικὸν κλητήρες.

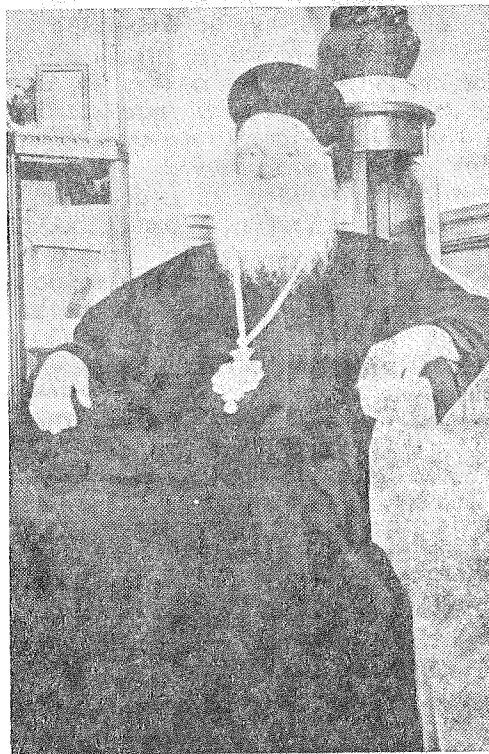
Οὕτω καὶ ἐπισήμως ἐμφανίζον αἱ οἱ Σεπτοὶ ἡμῶν Ποιμένες ἰσχυόμενοι ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Ὁρθοδόξιας, τῆς ὁποίας τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ τὸ βάρος αὐτοῦ ἐβάστασαν ἕχρι τοῦδε μετ' ἀποστολικῆς αὐταπαρνήσεως πρὸς δόξαν Χριστοῦ καὶ ἐν τῇ δυνάμει Αὐτοῦ θὰ βαστάσῃν μέχρι τέλους:

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ Θεοσημευμάτων

Ἐξοχώτατε

Κύριε Ὑπουργέ,

Κατόπιν τῆς ἀρνήσεως τοῦ Πρεσβυτερίου ἡμῶν καὶ τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου Π. Θ. Ε. Ο. Κ. (Παλαιοημερολογιτῶν) νὰ ἀποδεχθῶσι τὴν ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν ἡμῶν ἐκ τῆς ποιμαντορίας καὶ ἡγεσίας τῶν ἀκολουθοῦντων τῶν παλαιῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡμερολόγιον καὶ τῆς παρακλήσεως αὐτῶν, ὅπως ἀνακαλέσωμεν ταύτην πρὸς εὐχερεστέραν καὶ ταχύτεραν τοῦ ζητήματος λύσιν, καὶ κατόπιν τῆς ὑπὸ τῆς λαοπροβλήτου Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως τοῦ Συναγερμοῦ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ περιλάμπρου Στρατάρχου κ. Ἀλεξάνδρου Παπάγου ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας, ὅπως διευθετήσῃ τὸ σοβαρὸν τοῦτο ἀπὸ Συνταγματικῆς καὶ Ἐθνικῆς ἀπόψεως, ἐπίμαχον τοῦτο ζήτημα καὶ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως κατατοπισθῇ ἡ νῦν Κυβέρνησις ὑπὸ ἐνός

Ζῆθι ἐπὶ μήκιστα ἔτων
ἐδρατε τῆς Ὁρθοδοξίας Ἠγέτα

ὑπεύθυνου Ἀρχιερέως τῶν Παλ)γιτῶν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν καὶ Ἐθνικὴν σοβαρότητα τοῦτου, ἐπὶ τῷ τέλει νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ τὴν δέουσαν διευθέτησιν πρὸς τὴν ὑπὸ πάντων ποθουμένην εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἀνακαλοῦμεν τὴν παραίτησιν ἡμῶν ἀπὸ τῆς ποιμαντορίας καὶ τῆς ἡγεσίας τῶν Παλαιοημερολογιτῶν καὶ κατὰ συνέπειαν τίθεμεθα ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἱ. ἀγῶνος ἵνα συντελέσωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν αἰσίαν λύσιν τοῦ εἰρημένου ζητήματος ἐντός τοῦ πλαισίου τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν ἀποφάσεων Πανορθοδόξων Συνόδων.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς καὶ δισπύρων ἐν Χριστῷ εὐχῶν.

Ὁ Πρόεδρος Ἐκκλησίας τῶν (Παλαιοημερολογιτῶν)

† Ὁ πρῶην Φλωρίνης
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀπανταχοῦ ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς

«Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως
Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ».

(Ἐφ. ΣΤ'. 23)

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ
χαίρετε ἐν Κυρίῳ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς παρούσας ἡμέρας φθόνῳ τοῦ μισοκάλου πολλὰ ἐκυκλοφόρησαν σπερμολογίαι καὶ σκάνδαλα ἀνεφύησαν καὶ ἀπὸ δημοσιευμάτων εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον περὶ παραιτήσεων τῶν ἁγίων ἀρχιερέων καὶ περὶ διχοστασιῶν μεταξὺ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱ. ἀγῶνος εὐαγγελιζόμεθα διὰ τῆς παρουσίας ἡμῶν ἀνακοινώσεως πρὸς πάντας τοὺς ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς, ὅτι χάριτι Χριστοῦ οἱ ἅγιοι ἡμῶν ἀρχιερεῖς ὀρθοτομοῦσι τὸν λόγον τῆς ἀληθείας καὶ ἐμμένουν στερροὶ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον αὐτῶν ὁμολογίαν· τὰ δὲ περὶ παραιτήσεως αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος δὲν πρέπει νὰ ἐμβάλουν εἰς ἀνησυχίας οὐδένα, διότι ἀποβλέπουν εἰς τὴν κατοχύρωσιν μᾶλλον τοῦ Συν)κοῦ δικαίωματος τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς ἡμῶν συνειδήσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἐνδόξου Στρατάρχου κ. Παπάγου, ἥτις ὑπόσχεται τὴν ἰσονομίαν καὶ ἰσοπολιτείαν τῶν πολιτῶν κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ Συν)τος· μόλις δέ, ὡς ἐλπίζομεν νὰ ἔχωμεν, τοῦ Κυρίου εὐδοκοῦντος, ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἐντὸς ὀλίγου διὰ τοῦ γενικοῦ ἀνοίγματος τῶν ἱερῶν ἡμῶν Ναῶν, πάλιν θὰ ἴδωμεν τοὺς ἁγίους Ἀρχιερεῖς εὐλογοῦντας τὸ χειμαζόμενον ἄχρι τοῦδε πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γν. Ὁρθοδ. Χριστιανῶν, τῆς ὁποίας οὐδέποτε ἐπαύσαν νὰ εἶναι οἱ ἄνωθεν τεταγμένοι Ποιμένες Αὐτῆς καὶ Διδάσκαλοι.

Ὡστε ἅς εὐχόμεθα οἱ πάντες ἐν τῇ γνησίᾳ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ζητεῖ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ἀληθινῇ μετανοίᾳ, ὡς δοῦλοι Χριστοῦ, νὰ ἔχωμεν τὰ προσδοκώμενα εὐχάριστα ἀποτελέσματα, ἵνα οὕτω δυνηθῶμεν νὰ ἀπολαμβάνωμεν τὰς εὐλογίας τῶν Ποιμένων ἡμῶν ἐλευθέρως ὡς Πολῖται Ἑλληνες καὶ μετὰς Πατρικὰς Αὐτῶν εὐλογίας νὰ προχωρήσωμεν ἡνωμένοι εἰς τὸν ἱερὸν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα, ὡς ἀποτελοῦντες ἐν σῶμα καὶ ἔχοντες μίαν ψυχὴν, τὸ αὐτὸ φρονοῦντες, κατὰ τὸ θέλημα τὸ ἅγιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν «ἵνα οἱ πάντες ἐν ὧσι» (Ἰω. 19,1) καὶ «ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ» κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον, δοξάζηται ὁ Θεός· ἄχρῃ οὐ ἴδωμεν μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Κ. Ἱ. Χριστοῦ τὸν θριαμβόν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ εἰρήνῃ τῆς Μῆδς ἁγίας Καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν χειμαζομένης Μητρὸς Ἐκκλησίας. Εὐαγγελιζόμεθα ἐπίσης ὅτι χάριτι Θεοῦ ὑπάρχει τόσον τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ Ἐπιτροπῆς Ἱ. ἀγῶνος πλήρης εἰρήνη καὶ ἐνότης εἰς ἐξόξαν Θεοῦ. Ἐφ' ᾧ καὶ ὑπογράφομεν ἀμφοτέρω τὰ μέρη εἰς πίστωσιν τῆς εἰρήνης ταύτης ὡς ἀκολουθοῦς.

Κατ' ἐντολὴν τοῦ Δ. Σ. Π. Θ. Ε. Ο. Κ.

Ὁ Πρόεδρος Ν. Χειλαδάκης

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀγῶνος Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
Δημήτριος Κυριακόπουλος, Δημήτριος Δαμάσκος, Πέτρος Γιαννόπουλος Νικ. Κουκουλάκης,
Κωνστ. Τούτουζας, Ἰωάν. Τούτουζας. Παν. Χρονᾶς, Ἰωάν Τσιγκιαδόπουλον, Ἰ. Κανταράκης.
Κωνσταντῖνος Λιανδὸς

ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ

«Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ ἐν θλίψεσιν ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστεαῖς, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφη-

μίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ τὰ πάντα κατέχοντες» (Β' Κορ. στ' 3—10).

Ὁ θεὸς Παῦλος γράφων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Κορινθίων ὑπενθυμίζει «τὰς ὁδοὺς» αὐτοῦ «τὰς ἐν Χριστῷ» δηλαδὴ τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν του, τὴν πολλὴν προσοχὴν, τὴν ὁποίαν κατέβαλεν, ἵνα μὴ τινα σκανδαλίση καὶ ὡς ἐν ἀναγλύφῳ ἐμφανίζει ὁλην

τὴν εἰκόνα τῶν ἀγώνων καὶ κόπων καὶ θυσιῶν, τοὺς ὁποίους ὑφίσταντο ὑπὲρ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, ὑπὲρ τῆς ἐμπειρώσεως τῶν Θεῶν ἀληθειῶν ἐν ταῖς καρδίαις, τῶν πιστῶν «ὡς τοῦ Θεοῦ διάκονος» ἀγωνιζόμενος τὸν ὑψιστον ἀγῶνα «ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία» καὶ γινόμενος «τοῖς πᾶσι τὰ πάντα», ἵνα οἱ πάντες «σωτηρίας τύχωσι». Εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν διδάσκαλος τῶν Ἐθνῶν. Νοθετεῖ ὡς Πνευματικὸς Πατὴρ τὰ ἴδια τέκνα, προβάλλων ἑαυτὸν ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν. Διὸ καὶ γράφει: «Ὡς τέκνα μου ἀγαπητά νοθετῶ, ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου, ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς μιμηταὶ μου γίνεσθε» (Α΄ Κορ. Δ' 14—15).

Ὡς Στρατηγὸς δὲ ὀπλίζει οὕτω τοὺς στρατιῶ- αὐτοῦ μὲ τὰ παντοδύναμα ὅπλα τῆς πνευματικῆς στρατείας, μὲ τὰ ὁποῖα παρατάσσει αὐτοὺς, τοὺς πιστοὺς δηλονότι, τὰ μέλη τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας εἰς τὴν νοητὴν παράταξιν κατὰ τοῦ διαβόλου καὶ προτρέπει αὐτοὺς νὰ ἐνδυθοῦν «τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ», ὅπως δυνηθοῦν νὰ ἀντισταθοῦν «πρὸς τὰς μεθοδείας» αὐτοῦ «ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ»· διότι δὲν εἶναι ἡ πάλῃ ἡμῶν «πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας· ἐν τοῖς ἐπουρανίοις»· τουτέστιν ὁ ἀγὼν ἡμῶν ὁ πνευματικὸς· εἶναι ἐναντίον τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας· εἶναι, πρὸς ἀπόκτησιν τῶν ἐπουρανίων ἀγαθῶν, τῆς δόξης τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν: (Ἐφ. στ. 12—13) καὶ ἐπειδὴ εἶναι τόσοις μέγας ὁ ἀγὼν, τὸν ὁποῖον ἔχει ὁ καθείς τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, καὶ τὸσον ἐπικίνδυνος, δὲν ἀρκεῖται ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος νὰ προβάλλῃ ἑαυτὸν καὶ λοιποὺς συναποστόλους πρὸς μίμησιν εἰς τὸ πλήρωμα τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ δίδει ἐν λεπτομερείᾳ καὶ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰ ὅπλα τῆς πανοπλίας τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ φέρῃ ἕκαστος τῶν πιστῶν· ἦτοι *ὡς ζῶντην τὴν ἀληθειᾶν τῶν δογμάτων τῆς εὐσεβείας· ὡς θάρσκα, τὴν δικαιοσύνην* καὶ τὴν δολοφονοῦ ἀρετὴν· *ὡς ὑποδήματα, τὴν ὁδὸν τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης*· ὡς θυρεὸν, *τὴν πίστιν τὴν ὁποίαν παρελάβομεν*· ὡς περικεφαλαῖαν *τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας* καὶ ὡς *μάχαιραν τοῦ ἁγίου Πνεύματος*, τὸ «ρῆμα Θεοῦ» Προσέτι δὲ συνιστᾷ εἰς πάντας, ὅσοι ὡς πιστοὶ εἶναι μέλη τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας τὸ καθῆκον, ὅπως, κατὰ τὴν παράταξιν ταύτην τοῦ νοητοῦ πολέμου, ζῶσι «διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ ὑπὲρ ἑμοῦ...» (Ἐφ. στ' 14—19). Ὡστε ὡς καθῆκον ἀπαραίτητον διὰ τὸν πιστὸν ὑποδεικνύει, καὶ ὡς διδάσκαλος τῶν Ἐθνῶν καὶ ὡς πατὴρ πνευματικὸς, καὶ ὡς Στρατηγὸς, ἐκτός τῶν ἄλλων, καὶ τὴν ἔντονον καὶ θερμὴν προσευχὴν ἀπὸ μέρους ἑκάστου, καὶ ἀπὸ κοινοῦ, ἀπὸ μέρους ὁ-

λων, ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐνότητος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου. Καὶ ζητεῖ τὴν προσευχὴν αὐτὴν, τὴν «ἐν Πνεύματι ἀγίῳ», ὑπὲρ πάντων τῶν πιστῶν, τοὺς ὁποίους «ἁγίους» ἀποκαλεῖ καὶ ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ! Ὡ! εἰς ποῖον πνευματικὸν ὕψος ἀναβιβάζει ὁ Θεὸς ἀπόστολος τὸ πλήρωμα τῆς Στρατευομένης Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ ζητῇ παρ' αὐτοῦ ἐνίσχυσιν διὰ τῆς προσευχῆς, «ἵνα μοι δοθῇ, λέγει λόγος, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρηγορίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ Εὐαγγελίου, ὑπὲρ οὗ προεβούην ἐν ἀλύσει» (Ἐφ. στ. 19—20). Ἐννοεῖ ἐντεῦθεν ὁ καθείς πόσον λεπτὴ εἶναι ἡ θέσις τοῦ Χριστιανοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ὡς πιστοῦ καὶ ὡς μέλους τῆς Στρατευομένης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ!

Καὶ ἂν παραγνωρίσῃ ὁ χριστιανὸς, εἴτε καὶ ὁ κληρικὸς, τὴν τόσῃ λεπτῇ αὐτοῦ ἀνωτέρω θέσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῇ στρατευομένῃ καὶ θελήσει νὰ βαδίσῃ μὲ ἴδιον λογισμόν καὶ κατὰ τὰς ἁμαρτωλὰς ἰδίαις ἐπιθυμίας καὶ ἀπαιτήσεις τοῦ ρεόντος τούτου κόσμου, φοβερὰν εὐθύνην δημιουργεῖ δι' ἑαυτὸν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τοῦ ζώντος ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν! Ὁ τοιοῦτος εἶναι καὶ λέγεται ἀποστάτης ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων τοῦ μεγάλου ἡμῶν Θεοῦ καὶ Σωτῆρος Κ. Ι. Χριστοῦ! Διὰ τὸν τοιοῦτον εἶπεν ὁ Κύριος: «Οὐαὶ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται» καὶ ὁ Θεὸς Παῦλος: «Ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρῖμα, ὅστις ἂν ᾖ» (Γαλ. ε' 10)! Διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, ὡς τέκνα Θεοῦ, ὀφείλου νὰ περιπατοῦν κατὰ τὸ ἀποστολικὸν παράγγελμα καὶ «μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν» νὰ ἐργάζωνται. Ταῦτα τὰ ἀνωτέρω διδάσκει ὁ μέγας τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολος «πανταχοῦ ἐν πάσῃ Ἐκκλησίᾳ» (Α΄ Κορ. Δ' 17) διδάσκει ἐξ Ἰesu καὶ ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι ζῶμεν εἰς τὰς τόσων πονηρὰς σήμερον ἡμέρας καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἀπὸ τῆς φοβερᾶς τῶν σκανδάλων εὐθύνης. Καὶ ὅσοι θέλομεν νὰ εὐαρεστήσωμεν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔχομεν τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθῶμεν τὰς ἀνωτέρω ὑποθήκας τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου καὶ νὰ ἔχομεν πάντοτε ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμῶν ζῶν καὶ τὰ ἐπιγραμματικὰ ταῦτα παραγγέλματα τοῦ Θεοῦ Ἀποστόλου: «Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ' εἴτις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς ἑσθίας, ἵνα δῶ χάριν τοῖς ἀκούουσι. Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρδήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ. Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ εὖσπλαχνοί, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ἡμῖν.

Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητὰ καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας». (Ἐφ. Δ' 29—32. Ε' 1—2).

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Ἀπὸ ἡμερῶν δὲν ὑπάρχει πλέον μεταξύ μας ὁ ἐξαιρετικὸς μαχητὴς τῆς Ὁρθοδοξίας Γεώργιος Καραγιαννίδης. Ὁ Θεὸς τῆς Ἀγάπης τὸν ἐκάλεσε πλησίον του, διὰ νὰ τὸν ἀναπαύσῃ ἐπαίσιος. Εἰργάσθη μὲ ζηλευτὴν δραστηριότητα ὡς πρόεδρος τοῦ παραρτήματος Θεσσαλονίκης καὶ ὅλοι, ὅσοι τὸν ἐγνώρισαν δὲν θά λησμονήσουν ποτὲ τὴν εὐγένειάν του, τὸν ἥλον του καὶ τὴν αὐτοθυσίαν του. Ἡ ἀπώλειά του δὲν ἀφίνει κενὸν μόνον εἰς τὴν οἰκογένειάν του καὶ τὸ παραρτήμα Θεσσαλονίκης, ἀλλ' εἰς ὅλους μας. Πάντως τὸ παράδειγμα του θά παραμείνῃ πάντοτε ἱερὰ ὑποθήκη μεταξύ μας, διὰ νὰ συνεχίσωμεν τὸν ὡραῖον ἀγῶνα, τὸν ὁποῖον ὑπερηγάπησε. Ἡ ψυχὴ του μᾶς παρακολουθεῖ. Ἐστω αἰωνία ἡ μνήμη του.

Ο ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ Ο ΙΚΟΝΙΟΥ

Πολὺ ὀρθῶς γράφει ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, ἐξαιρών τὴν δρᾶσιν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Πατρός· πρὸ παντός τὴν σύνεσίν του διὰ κάθε θρησκευτικὸν ζήτημα νὰ ζητᾷ τὴν γνώμην καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων καὶ δὴ, ἀκόμη ἐπὶ ἀσημάντων ζητημάτων τῆς Ἐκκλησίας. Πόσον εὐτοχεῖς θά εἴμεθα ὅμως, ἐάν αὐτὸ ποὺ γράφει ὁ Πανοσιολογιώτατος τὰ ἐλάμβανον ὑπ' ὄψιν οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς τοῦ Πανοσιολογιωτάτου, οἱ ὁποῖοι παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν προέβησαν εἰς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Νέου Ἡμερολογίου.

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ

Ἐλπίζομεν μὲ τὴν θριαμβευτικὴν νίκην τοῦ Στρατάρχου κ. Παπάγου νὰ ἀνατελῇ Νέα περίοδος γαλήνης καὶ ἡσυχίας τοῦ τόπου μας. Ὁλόκληρος ὁ Παλαιοημερολογητικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἐταλαιπωρήθη περισσότερον παντός ἄλλου ἀπὸ τὰς προκατόχους Κυβερνήσεις ἡσθάνθη ἀνακούφισιν ἀπὸ τὴν θριαμβευτικὴν νίκην τοῦ στρατάρχου κ. Παπάγου.

Αἱ προκατόχοι κυβερνήσεις δυστυχῶς δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὰ στοιχειώδη συνταγματικά τοῦ Ἑλλήνος πολίτου δικαιώματα, τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ ἐπιχείρησαν διωγμοὺς ἀγρίους ὑπενθυμίζοντας τὴν ἀπαισίαν ἐποχὴν τοῦ Μεσαίωνα!

Διὰ τοῦτο μὲ ἀνακούφισιν καὶ πολλὴν χαρὰν εἶχε δίκαιον νὰ ὑποδεχθῇ ὁ κόσμος, ὁ ἴδιός μας, ὁ παλαιοημερολογητικὸς, ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐθνικοφρων μὲ ἐνθουσία σμὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐλπίζει ὅτι, ὑπὸ τοῦ λαοπροβλήτου Στρατάρχου θά ἴδῃ καταργουμένην τὴν ἐπάρατον 45 πρᾶξιν τῆς τέως Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Συνταγματικῆς του ἐλευθερίας.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Τὰ πλήθη τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Ὁρθοδόξων, τῶν ἀγωνισθέντων καὶ ἀγωνιζομένων εὐθαρσῶς ἔστρεψαν εὐλαβῶς τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς των, πρὸς τὸν ἐορτάζοντα Πανεργάτην Πο. Φλωρίνης κ. Χρυσότομον, τὸν γηραίον τοῦτον τοῦ ἀγῶνος μας Ἡγέτην. Ἀποτελεῖ τὸ προσωπικὸν σύμβολον ἐνὸς τιμίου καὶ νικηφόρου ἀγῶνος συγχρόνως δὲ καὶ τὸ πολυτιμότερον κεφάλαιον εἰς τὴν Ἱερὰν αὐτὴν ἐξόρμησιν Ὁ Ἅγιος πρόεδρος μὲ τοὺς ἐτέρους δύο Ἀρχιερεῖς μας προσέδωκεν τὴν λάμπουσάναι ἐκτυφλωτικὴν ἐκείνην αἴγλην ἣ ὁποία ἀπεκάλυψε εἰς τὴν κοιτὴν γνώμην ὅλο τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀγωνιζομένης Ὁρθοδοξίας.

Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἐπέτειον τῶν σεπτῶν ὀνομαστηρίων του, πᾶσα ψυχὴ οἰεῖ ἐξ ἱερᾶς οὐγκινησεως καὶ εὐχεταὶ ὁλοψύχως, ὅπως ὁ Μέγας Ἀρχιερεὺς περιβάλῃ τοῦτον μὲ σιδηρᾶν δύναμιν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ποιμνίου του καὶ τῆς δεινῶς δοκιμαζομένης Ἑκκλησίας.

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Τὰ περισσότερα παραρτήματα ἀπέστειλαν συγχρητήρια τηλεγραφήματα πρὸς τὸν ἐορτάζοντα Ἡγέτην μας· πλήθη δὲ ἀδελφῶν ἀνέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ τὸν ἠυχθήσαν, δεξάμενοι τὰς εὐλογίας του.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀδελφοὶ Ἀθηνῶν καὶ Παιραιῶς, ὅσον καὶ τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Παραρτημάτων καὶ τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ ὅπως σπεύσωσιν νὰ καταβάλλωσι τὰς ὀφειλὰς αὐτῶν, τόσον ἐκ συνδρομῶν ὅσον καὶ ἀπὸ παλαιότερων χρεῶν Ἑφημερίδος, Ἡμερολογίων κλπ. διότι ὁ ἱερὸς ἡμῶν ἀγὼν ἀνιμετωπίζει κατὰ τὰς παρούσας κρίσεις σιγμῆς μεγάλας οἰκονομικὰς ἀνάγκας καὶ ὑπεχρεώσεις εἶναι περιττὸν νὰ τονίσωμεν εἰς ἕνα ἕκαστον ἀδελφὸν πόσον βαρεῖα εἶναι ἡ εὐθύνη τοῦ ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ ἐάν μὲ τὴν ἀμέλειαν του ἀποφεύγῃ νὰ προσφέρῃ τὸν ὀβολὸν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος. Κινδυνεύει ἀκόμη νὰ σταματήσῃ καὶ ἡ ἔκδοσις τοῦ Πενδικοῦ μας καθὼς καὶ ἡ ἐκτύπωσις τῶν Ἡμερολογίων.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀδελφοὶ τῶν Παραρτημάτων ὅπως σπεύσωσι νὰ πληροφορήσωσι τὸ Γραφεῖον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἡμερολογίων τοῖχου καὶ τσέπης, ἵνα ἐγκαίρως προμηθευθῶσιν ταῦτα. Ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀδελφῶν ὅπως φροντίσωσι κατὰ τὸ δυνατόν καὶ προμηθευθῶσιν πάντες τοιαῦτα.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 4092)1938

Διευθυντής: Ἀνάκιος Παππᾶς

Χαλκοκονδύλη 7.—Ἀθῆναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σεργιάνης

Θεμιστοκλέους 38.—Ἀθῆναι

Ἐμβάσματα Συνδρεμῶν

Ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιτεγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Ἀρχιμ. Ἀνάκιον Παππᾶν Χαλκοκονδύλη 7.—Ἀθῆναι